Dosarul nr. 4r-3962/25 / 4-25034983-02-4r-13102025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Tudor Stambol

D E C I Z I E

în numele Legii

25 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Andrei Mocanu și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de contravenientul Onofrei Octavia, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iulie 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Onofrei Octavia, în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 20.03.2025-17.07.2025;

în procedura instanței de recurs din 13.10.2025-25.05.2026

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. Prin decizia agentului constatator al Direcţiei monitorizare şi documentare trafic rutier a INSP al IGP al MAI, Lina Ochişor din 23 decembrie 2024, Onofrei Octavia a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată conform art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale pentru faptul că, la data de 01 februarie 2024, la ora 09:07 min., în mun. Chişinău, or. Vatra, fiind la volanul automobilului de model „Toyota Auris” cu n/î *****, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 al

Regulamentului Circulaţiei Rutiere, deplasându-se cu viteza de 66 km/h.

2. La 12 martie 2025, Onofrei Augustin în interesele contravenientei Onofrei Octavia a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT03 888749 din 23 decembrie 2024 şi deciziei agentului constatator.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iulie 2025, contestaţia depusă s-a respins ca neîntemeiată.

4. La 23 septembrie 2025, Onofrei Octavia a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iulie 2025 solicitând casarea hotărârii respective și pronunțarea unei noi soluții de admitere a contestației depusă de Onofrei Octavia.

5. În motivarea recursului, indică că instanța de fond a respins în mod nejustificat valoarea probatorie a contractului de locațiune din 31.01.2024 și a procesului-verbal de predare-primire a automobilului, prin care s-ar confirma că autoturismul era transmis în posesia lui Vladimir Patracuța până la data de 06.02.2024. Potrivit recurentului, instanța a apreciat eronat că aceste acte nu ar fi legalizate, deși copiile anexate conțineau mențiunea „conform cu originalul” și semnătura persoanei fizice, modalitate suficientă de certificare pentru o persoană fizică, care nu dispune de ștampilă.

6. Subliniază că instanța de fond a omis să analizeze efectiv argumentul esențial al apărării, și anume faptul că la data și ora pretinsei contravenții automobilul se afla în posesia unei alte persoane, iar petiționara nu poate fi trasă la răspundere contravențională în lipsa probelor care să demonstreze că aceasta conducea efectiv mijlocul de transport.

7. Totodată, recurentul invocă faptul că circumstanțele reținute de instanța de fond nu sunt susținute prin probe directe și suficiente. În acest sens, indică că planșa fotografică anexată la dosar conține doar informații privind viteza și numărul de înmatriculare al automobilului, fără a permite identificarea conducătorului auto. Prin urmare, concluzia instanței potrivit căreia anume Onofrei Octavia s-ar fi aflat la volanul automobilului este calificată drept arbitrară și lipsită de suport probatoriu.

8. În susținerea poziției sale, recurentul susține că probele prezentate de apărare demonstrează contrariul, și anume că automobilul era transmis legal unei alte persoane în perioada relevantă pentru presupusa contravenție. În acest context, se susține că instanța de fond trebuia să constate inaplicabilitatea prevederilor art. 443^1 Cod contravențional prin coroborare cu art. 161 alin. (3) Cod contravențional, care exclud răspunderea proprietarului în situația în care automobilul era folosit de o altă persoană.

9. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

10. Conform art. 471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

11. Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art. 33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

12. Potrivit art. 448 Cod contravențional, (1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

13. Potrivit prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei

14. Totodată, conform art. 425 Cod contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale

pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

15. Potrivit art. 440 Cod contravențional, (1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. (2) Agentul constatator este sesizat prin plîngere sau denunț ori se autosesizează cînd dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale. (3) În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol și să emită decizia asupra cauzei.

16. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține, că prin decizia agentului constatator al Direcţiei monitorizare şi documentare trafic rutier a INSP al IGP al MAI, Lina Ochişor din 23 decembrie 2024, Onofrei Octavia a fost trasă la răspundere contravenţională şi sancţionată conform art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale pentru faptul că, la data de 01 februarie 2024, la ora 09:07 min., în mun. Chişinău, or. Vatra, fiind la volanul automobilului de model „Toyota Auris” cu n/î *****, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, deplasându-se cu viteza de 66 km/h.

17. La data de 12 martie 2025, Onofrei Augustin în interesele contravenientei Onofrei Octavia a depus contestaţie.

18. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iulie 2025, contestaţia depusă de Onofrei Augustin în interesele contravenientei Onofrei Octavia**,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT03 888749 din 23.12.2024 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 12 unităţi convenţionale, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional – s-a respins ca neîntemeiată.

19. Instanța a reținut, că fapta contravențională a fost constatată prin intermediul unui mijloc tehnic certificat, omologat și verificat metrologic, destinat supravegherii traficului rutier și înregistrării încălcărilor regulilor de circulație. S-a subliniat, că planșa fotografică anexată la dosar conține informații precise privind data și ora săvârșirii faptei,

locul comiterii acesteia, numărul de înmatriculare al automobilului și viteza de deplasare de 66 km/h, peste limita legal admisă pentru sectorul respectiv de drum.

20. Instanța a apreciat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea cerințelor de legalitate prevăzute de art. 443 Cod contravențional, nefiind identificate vicii de formă sau motive de nulitate absolută care să atragă anularea acestuia. În motivarea soluției, instanța a reținut că agentul constatator a acumulat suficiente probe pentru a demonstra existența contravenției, inclusiv procesul-verbal de constatare, planșa fotografică, solicitarea expediată proprietarului automobilului pentru identificarea conducătorului auto, confirmările poștale privind expedierea și recepționarea actelor, precum și buletinul de verificare metrologică al mijlocului tehnic utilizat.

21. Un alt argument reținut de instanță a fost faptul că agentul constatator a respectat procedura prevăzută de art. 433^1 Cod contravențional, expediind proprietarului autoturismului solicitarea privind declararea identității conducătorului auto la momentul săvârșirii contravenției. Instanța a constatat că solicitarea a fost expediată la adresa de domiciliu a contravenientei, însă aceasta nu a furnizat informațiile solicitate în termenul legal.

22. Referitor la argumentul apărării potrivit căruia automobilul era utilizat de Vladimir Patracuța în baza unui contract de locațiune, instanța a apreciat că actele prezentate nu pot fi considerate probe veridice și suficiente, deoarece copiile contractului de locațiune și ale procesului-verbal de predare-primire nu conțineau elemente care să confirme autenticitatea acestora, iar contravenienta nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru verificarea lor.

23. Totodată, instanța a respins argumentul privind intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, reținând că în speță agentul constatator a aplicat sancțiunea în limitele competenței sale, iar instanța de judecată examinează legalitatea și temeinicia actului contestat în calitate de instanță de control judiciar, nu de autoritate competentă să constate și să sancționeze contravenția în primă instanță.

24. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

25. Conform art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

26. Potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, în localităţi - 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituţiilor de învăţământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale oraşelor - 30 km/h, în zonele rezidenţiale şi teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h.

27. La caz, vinovăția contravenientului Frunză Adrian în comiterea faptei imputate prin procesul-verbal cu privire la contravenție, este demonstrată prin probele anexate la dosar și anume: procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT03 888749 din 23.12.2024 şi deciziei agentului constatator, fapta fiind consemnată cu mijlocul tehnic, din categoria celor certificate, omologate şi verificate metrologic (f. d. 16);

- solicitarea expediată în adresa lui Onofrei Octavia în vederea declarării identităţii persoanei care a condus la data de 01.02.2024, la ora 09:07 min., în mun. Chişinău, or. Vatra, automobilului de model „Toyota Auris" cu n/î *****, solicitarea expediată cu nr. DI8000240808RR (f. d. 17);
- extrasul serviciului tracking Poşta Moldovei, potrivit căruia solicitarea cu nr. DI8000240808RR a fost expediată către Onofrei Octavia la data de 16.02.2024 însă nu a fost recepţionată (f. d. 18);
- extrasul serviciului tracking Poşta Moldovei, potrivit căruia copia procesului-verbal cu privire la contravenţie a fost recepţionat de către Onofrei Octavia la data de 26.02.2025 (f. d. 19);
- planşa fotografică ce conţine informaţii cu privire la fapta contravenţională: şi anume că la data de 01.02.2024, la ora 09:07 min., în mun. Chişinău, or. Vatra, fiind la volanul automobilului de model „Toyota Auris" cu n/î *****, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, deplasându-se cu viteza de 66 km/h (f. d. 20);
- buletinul de verificare metrologică (f. d. 22);
- cazierul contravenţional pe numele lui Onofrei Octavia (f. d. 23).

28. Subsecvent, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. art. 443 și 445 din Codul contravențional, menționează că la adoptarea actului prin care a fost constatată fapta contravențională agentul constatator nu a admis careva derogări sau omisiuni care ar afecta fondul cauzei și nu ar putea fi înlăturate de instanță, prin urmare, la acest compartiment motive de nulitate lipsesc.

29. Totodată, Colegiul indică că motivele invocate în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al instanței de fond, care a analizat și apreciat argumentele participanților la proces și a adopta o soluție întemeiată și motivată.

30. Conform analizei detaliate mai sus, procesul-verbal contestat a fost întocmit în deplină concordanță cu normele legale, iar consemnările agentului constatator privind

faptele sunt susținute prin probele anexate la materialele le dosarului contravențional, fiind apreciate drept corecte și conforme realității.

31. Colegiul consideră recursul declarat de Octavia Onofrei ca fiind neîntemeiat, întrucât argumentele invocate nu răstoarnă concluziile instanței de fond privind legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

32. Contrar susținerilor recurentei, instanța de fond a examinat complet și obiectiv circumstanțele cauzei, apreciind toate probele administrate atât de agentul constatator, cât și de partea apărării. Or, din materialele dosarului rezultă că fapta contravențională a fost constatată prin intermediul unui mijloc tehnic certificat, omologat și verificat metrologic, fiind anexată planșa fotografică ce conține informații exacte privind data, ora, locul săvârșirii contravenției, numărul de înmatriculare al automobilului și viteza de deplasare a acestuia.

33. Neîntemeiat este argumentul recurentei potrivit căruia instanța ar fi ignorat faptul transmiterii automobilului unei alte persoane în baza contractului de locațiune. Instanța de fond a analizat expres acest argument și a reținut justificat că actele prezentate de apărare - copia contractului de locațiune și procesul-verbal de predare-primire, nu întrunesc condițiile necesare pentru a fi apreciate drept probe veridice și concludente, întrucât nu conțin elemente de autentificare care să permită verificarea certă a proveniență și autenticității lor. Totodată, recurenta nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru confirmarea circumstanțelor invocate și pentru verificarea nemijlocită a înscrisurilor prezentate.

34. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că simpla anexare a unor copii ale unor acte sub semnătură privată nu este suficientă pentru a răsturna prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție, în lipsa administrării unor probe suplimentare care să confirme efectiv că la momentul comiterii faptei automobilul era condus de o altă persoană. Or, recurenta nu a prezentat declarații ale pretinsului locator Vladimir Patracuța, nu a solicitat audierea acestuia și nici nu a furnizat alte mijloace de probă obiective care să confirme transmiterea efectivă a vehiculului.

35. Colegiul apreciază ca legală și concluzia instanței de fond privind aplicabilitatea dispozițiilor art. 433[1] Cod contravențional. Din materialele cauzei rezultă că agentul constatator a respectat procedura legală de identificare a conducătorului auto, expediind recurentei solicitarea privind declararea identității persoanei care conducea automobilul la momentul săvârșirii contravenției. Cu toate acestea, recurenta nu a comunicat în termenul legal informațiile solicitate, astfel încât agentul constatator era îndreptățit să întocmească procesul-verbal în privința proprietarului mijlocului de transport.

36. Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei potrivit căruia planșa fotografică nu ar permite identificarea conducătorului auto. În cauzele contravenționale constatate prin mijloace tehnice automatizate, legea instituie un mecanism procedural special prin care proprietarul sau posesorul vehiculului are obligația de a comunica identitatea persoanei care conducea mijlocul de transport la momentul constatării încălcării. În lipsa unei asemenea comunicări, răspunderea contravențională este atrasă în condițiile expres prevăzute de art. 433[1] Cod contravențional.

37. Prin prisma materialului probator examinat de către instanța de fond şi a considerentelor reţinute în hotărârea contestată, Colegiul Penal constată că argumentele pe care partea recurentă le reiterează în recurs, sunt similare cu cele formulate iniţial în contestaţia depusă în prima instanţă, care deja au fost analizate detaliat în motivarea primei instanţe.

38. Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, cauza *Jahn şi alţii vs. Germania*), o instanţă ierarhic superioară nu este ţinută să repete în mod exhaustiv şi cu aceeaşi amplitudine toate considerentele atunci când instanţa de fond a oferit deja o motivare completă şi pertinentă la toate argumentele invocate.

39. În speţă, reiese cu claritate că prima instanţă a acordat eficienţă tuturor obiecţiilor părţii recurente, formulând răspunsuri coerente şi conforme normelor de drept, astfel încât instanța de recurs nu identifică necesitatea unei reluări integrale a discuţii în faza recursului. Prin urmare, nu se impune o reiterare suplimentară a concluziilor, iar susţinerile din recurs rămân fără impact asupra soluţiei definitive, dat fiind faptul că nu a fost identificat vreun element de noutate sau vreo eroare fundamentală în abordarea primei instanţe.

40. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă și amplă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul.

41. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de Onofrei Octavia și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iulie 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Frunză Adrian, în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Andrei Mocanu

Judecător Vitalie Pîslariuc